

شروع دوباره فعالیت سینماها

بعد از تعطیلات محرم با چه

میزان فروش؟

«بی حسی موضعی» نخستین نماینده اکران

سینماهای سراسر کشور بعد از تعطیلات دو هفته‌ای به مناسبت دهه اول ماه محرم بار دیگر آغاز به کار خواهند کرد، دو فیلم سینمایی «بی حسی موضعی» و «آبادان یازده ۶۰» نمایندگان تازه چرخه اکران بعد از تعطیلات هستند و باید دید می‌توانند سینمای بحران زده ۹۹ راسر و سامان دهند یا خیر.

به گزارش میزان، سینمای ایران از اسفند ماه سال گذشته با بحران بزرگ کرونا روبرو بوده است، بحرانی که تعطیلی چهار ماهه سینما را به همراه داشت و باعث ورشکستگی بسیاری از آثار و همچنین توقف بخش عظیمی از تولیدات هنر فتم شد.

بازگشایی سینماها از اول تیر ماه سال جاری برای بسیاری از فیلمسازان و همچنین تماشاگران روزنه‌ای از امید را ایجاد کرد، اما این بازگشایی به سرعت شکست خورد و اکثریت آثار با فروش اندکی به کار خود پایان دادند، این وضعیت در حدی بود که دو فیلم پر فروش سال هم به سرعت از چرخه اکران خداحافظی کردند.

با این وجود سینما همچنان به اکران آثار خود ادامه می دهد و از سویی عدم فروش آثار سینمایی هیچ تغییر روندی در چرخه اکران بوجود نیاورده است، اتفاقی که شاید اگر به همین منوال پیش برود باعث ورشکستگی کامل سینمای کشور در سال جاری باشد. در این میان هنوز کارگردانی هستند که جرات به خرج داده و آثارشان را به چرخه اکران می سپارند، فیلم سینمایی «بی حسی موضعی» از جمله همین آثار است و بعد از تعطیلات دهه اول محرم راهی چرخه اکران می شود.

سینما طی ماه‌های گذشته با استقبال بسیار کمی روبرو بود و تنها سه فیلم توانستند در چرخه اکران فروشی به نسبت بهتر از سایر آثار داشته باشند، حال بار دیگر بعد از تعطیلات دو هفته‌ای سینماها چرخه اکران آغاز به کار خواهد کرد هنوز هیچ برنامه ویژه ای از سوی مسئولین سینمایی برای احیا وضعیت سینما لحاظ نشده و باید دید آیا این هنر بعد از تعطیلات دهه اول محرم باز هم به همان شیوه قبل به کارش ادامه می دهد و یا تغییری در روند تولید و پخش آن صورت خواهد پذیرفت یا خیر.

سینماهای سراسر کشور بعد از تعطیلات دو هفته‌ای به مناسبت دهه اول ماه محرم بار دیگر آغاز به کار خواهند کرد، دو فیلم سینمایی «بی حسی موضعی» و «آبادان یازده ۶۰» نمایندگان تازه چرخه اکران بعد از تعطیلات هستند و باید دید می‌توانند سینمای بحران زده ۹۹ راسر و سامان دهند یا خیر.

فیلم سینمایی «بی حسی موضعی» ساخته حسین مهکام از چهارشنبه هفته جاری اکران خود در سینماهای کشور را آغاز خواهد کرد، این فیلم نخستین بار در سی و هشتمین جشنواره جهانی فیلم فجر اکران شد و توانست نقدهای مثبتی را برای خود به ثبت برساند. از جمله نکات حائز اهمیت و جالب این فیلم می توان به حضور «حبیب رضایی» در قامت تهیه کننده اشاره کرد. این نخستین تجربه تهیه کنندگی حبیب رضایی پس از سال‌ها حضور در سینما است. همچنین محمد صادق رنجکشان به عنوان سرمایه گذار و مجری طرح در این پروژه سینمایی حضور دارد.

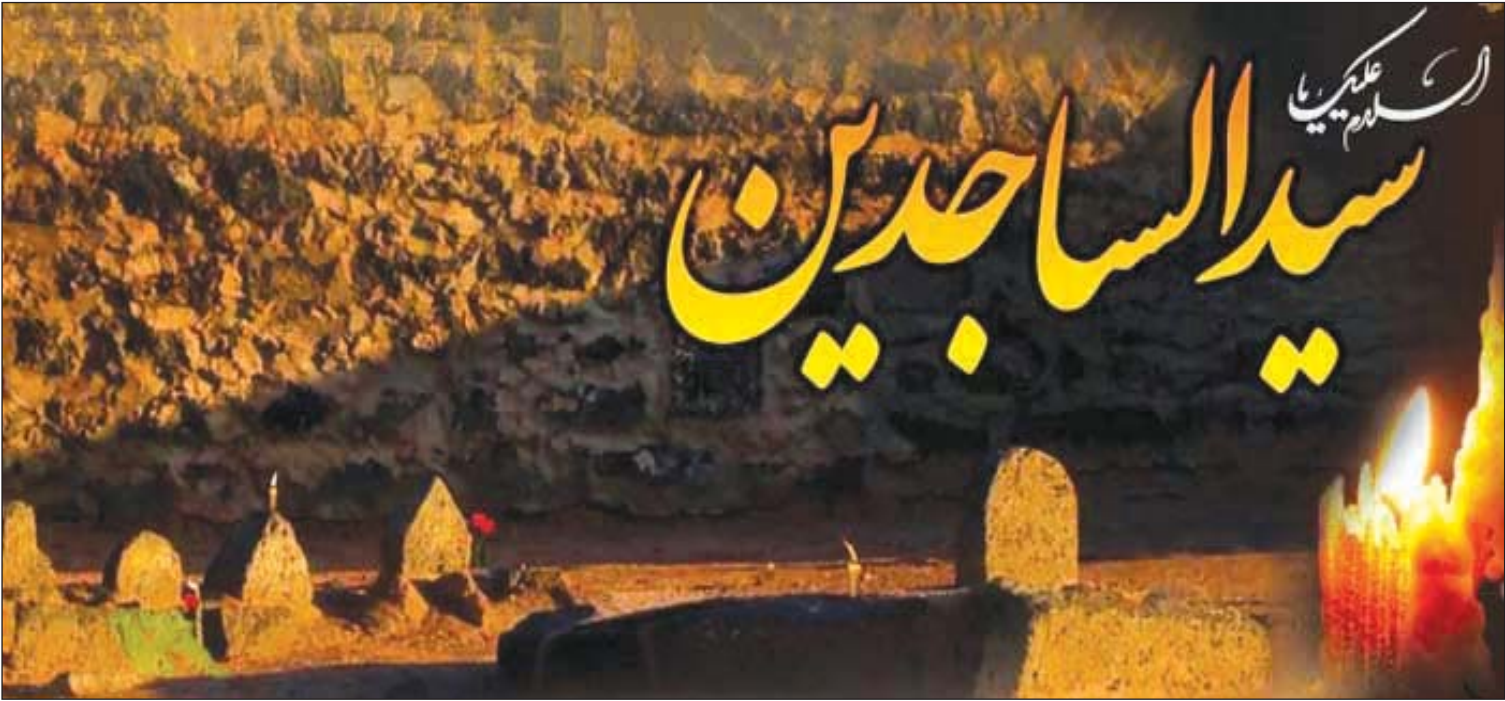
فیلم رضایی، پارسا پیروفرز، حسن معجونی و سهیل مستجابیان از جمله بازیگرانی هستند که در فیلم بی حسی موضعی به ایفای نقش پرداخته اند.

فیلم سینمایی «بی حسی موضعی» به‌نویسندگی و کارگردانی حسین مهکام سومین تجربه فیلمسازی این کارگردان جوان محسوب می شود مهکام بیشتر به واسطه نگارش فیلمنامه های گوناگون خود شناخته می شود، «آزادی مشروط» و «آندرانک» دو فیلم قبلی هستند که مهکام در کارنامه کارگردانی اش به ثبت رسانده است.

فیلم‌نامه‌های متعددی به نویسندگی مهکام تاکنون در سینما توسط کارگردان‌های مختلفی ساخته شده‌اند که از میان آن‌ها می‌توان به «آدم»، «بیست» و «هیچ» هرسه به کارگردانی و نویسندگی مشترک عبدالرضا کاهانی، «گهواره‌ای برای مادر» کارگردان پناه برخدا رضایی، «برف» کارگردان مهدی رحمانی، «پدر آن دیگری» کارگردان پدلا، صمدی، «چهارشنبه ۱۹ اردیبهشت» با همکاری علی زرنگار، وحید جلیلودن و به کارگردانی وحید جلیلودن اشاره کرد.

آدمه است: جلال، دانشجوی سابق رشته فلسفه متوجه می شود خواهری که به اختلال روانی دو قطبی مبتلاست، با مردی ثروتمند به نام شاهرخ ازدواج کرده که به شرط بندی بازی فوتبال اعتیاد دارد. جلال با عصبانیت از خانه بیرون می زند تا به خانه دوستش، بهمن، برود که یک آهنگساز زیرزمینی است. در مسیر جلال با یک راننده تاکسی به نام ناصر آشنا می شود و این دو شب عجیبی را در کنار هم سپری می کنند.

فرهنگ و هنر

«امام سجاد^(ع)» پس از واقعه عاشورا فتنه‌های یزید را آشکار کردند

انقلاب «حضرت زینب کبری (س)» در مجلس یزید

بدعت‌هایی را ایجاد کرده بودند زنگ خطری را به صدا در آورد.

ارتقانی ارزنده

وی به رویکردهای فرهنگی «امام سجاد (ع)» اشاره و ابراز کرد: «امام سجاد (ع)» در ادامه راه خود با تدوین دو کتاب ارزشمند با عنوان «صحیفه سجادیه» و «رساله حقوق» توانستند مسیری فرهنگی و ارزشمند را پیش روی جامعه اسلامی قرار دهند.

صحیفه سجادیه؛ سبک زندگی اسلامی

این کارشناس علوم قرآنی به ایجاد کتاب «صحیفه سجادیه» اشاره و اظهار کرد: کتاب «صحیفه سجادیه» با زبانی عارفه به بیان سبک زندگی بشر اشاره دارد و توانسته در این اثر بزرگ به موضوعات مهمی که در زندگی انسان کاربردی فراوان دارد بپردازد، حقایقی که در زندگی افراد جاری و با بیانی جذاب به رشته تحریر بر آمده است. در کتاب «صحیفه سجادیه» موضوعاتی همانند مباحث خدشناسی، هستی‌شناسی، عالم غیب فرشتگان، رسالت انبیاء، جایگاه «پیامبر (ص)» و «اهل بیت (ع)» امامت، فضایل و ردایل اخلاقی، گرامیدشت اعیاد، مسائل اجتماعی و اقتصادی، اشارات تاریخی، یادآوری نعمت‌های مختلف خداوند، آداب دعا، تلاوت، ذکر، نماز، عبادت در قالب دعا بیان شده است، دعایی که خواندن آن گوش شنوندگان را نوازش می‌داد و در برخی روایات تاریخی بیان شده هنگامی که «امام سجاد (ع)» این دعاها را بیان می‌کردند بردگانی که صدای ایشان را می‌شنیدند می‌ایستادند و به تامل می‌پرداختند.

کرپلا زنده شد

وی نقش حضرت «زینب کبری (س)» را در قیام عاشورا و معرفی این قیام به جامعه اسلامی و جهان مورد بررسی قرار داد و تأکید کرد: حضرت «زینب کبری (س)» در این مسیر همواره همراه «امام سجاد (ع)» بودند ایشان در حقیقت سخنگوی «امام سجاد (ع)» بودند و همین خطبه‌ها بود که در مجموع توانست اهداف «امام حسین (ع)» و مظلومیت «سیدالشهدا (ع)» را به گوش مردم برساند.

انقلاب «حضرت زینب کبری (س)» در دربار یزید

گوهی به رویکرد «حضرت زینب کبری (س)» اشاره و ابراز کرد: «حضرت زینب کبری (س)» توانستند رویکرد ارزنده «امام حسین (ع)» را بعد از قیام عاشورا عرضه کنند خصوصا در زمانی که در مجلس عبیدلا- حضور داشتند توانستند علاوه بر دفاع از «اهل بیت (ع)» با جمله «هیچ ندیم جز زبایی» پاسخ‌دندان شکن به این زیاد بدهند و در عین حال پیام ارزنده قیام عاشورا را به جامعه بشری مخابره کنند این پیام گویایی بسیاری از حقایق بود ایشان به راستی دختر «امیرالمومنین (ع)» بودند و در مجلس یزید نیز انقلابی بزرگ بر پا کردند.

وی پیرامون رویکرد «امام سجاد (ع)» بیان کرد: «امام سجاد (ع)» توانستند به خوبی وظیفه خود را به انجام برسانند و پیام ولایت و خط امامت را برای جامعه تبیین کنند و امت اسلام را از رخدادهایی که با نام اسلام در جامعه می‌انجامید آگاه سازند این حرکت ارزنده، برای افرادی که هوشیار بودند و بخاطر شیوه حکومتی برخی زمامداران که با نام اسلام بعد از «پیامبر اکرم (ص)»

سیر مقتل نویسی از واقعه عاشورا

از کی نوشتن مقاتل آغاز شد؟

حجت الاسلام خاتجانی ادامه داد: با این مقدمه، اکنون می‌توان از نظر تاریخی سیر مقتل نویسی را بررسی کرد. از نظر تاریخی از اواخر قرن اول و اوایل قرن دوم رول نوشتن مقاتل آغاز شد چراکه تا پیش از آن مقاتل شفاهی و نقل سینه به سینه وجود دلشت و مشخصاً تا این زمان کسی نبود که به شکل مکتوب اقدام به نگارش مقتل کند.

عضو هیات علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه گفت: اولین مقتل به وسیله اصیغ بن نباته که از یاران نزدیک امیرالمومنین علی (ع) بود و تا حدود سال ۱۰۰ زنده بوده است نگاشته شد اما این مقتل باقی‌نمانده است پس از وی از مقتل جابر بن یزید جعفی که به سال ۱۲۸ از دنیا رفت باید یاد کنیم که این مقتل نیز باقی نماند. از یکی دو مقتل دیگر که بگذریم که باقی نمانده است، نخستین مقتل مکتوب که به شکلی باقی مانده است از لومخنف است. او سال ۱۵۷ هجری قمری از دنیا رفت. لومخنف گرایش فکری شیعی عام دلشت و به ظاهر نمی‌توان او را شیع امیرالمومنین (ع) دانست اما او محب اهل بیت بود؛ کتاب مقتل لومخنف نیز به همان شکل باقی نماند اما چون مورخان بعدی از مقتل او استفاده کردند مقتل لومخنف در منابع بعدی انعکاس یافت و از همین گزارش‌های موجود در منابع، در دوران معاصر به وسیله استاد یوسنی غروی مقنلی جمع آوری و بازسازی و به «وقعه الطف» چاپ شده است که در حقیقت آن را مقتل لومخنف می‌دانند البته قطعاً این مقتل نیز مقتل کامل لومخنف نیست.

وی ادامه داد: پس از لومخنف ابن کلی که به سال ۲۰۶ درگذشت و نصر بن مزاحم منفری درگذشته به سال ۲۱۲ نیز مقتل دلشته‌اند که باقی نمانده است. همچنان که برخی دیگر همچون ثقفی صاحب لغارات درگذشته به سال ۲۸۲ و یعقوبی صاحب تاریخ یعقوبی درگذشته به سال ۲۹۲ نیز مقتل دلشته‌اند که آن‌ها نیز باقی نمانده‌اند. به هر حال گزارش‌های لومخنف در «انساب الاشراف»، «تاریخ طبری» و برخی دیگر از منابع تاریخی مورد توجه قرار گرفت و بیشتر یا بخشهایی از آن در منابع بعدی وجود دارد. البته بخش‌هایی از گزارش‌های مربوط به کرپلا در برخی از منابع اهل سنت که تاگاهی متعصبانه دلشته‌اند مانند کتاب «طبقات ابن سعد» درگذشته به سال ۲۳۰ نیز وجود دارد. خاتجانی اظهار کرد: اما در دوره‌های بعد مقتل نویسی با به شکل مستقل ارایه شد یا در قالب محتوایی گنجانده شده در قالب یک کتاب با موضوعی متفاوت از واقعه کرپلا. در اواخر قرن چهارم و اوایل قرن پنجم، شیخ مفید بخشی از این مقاتل را در «الارشاد» خود آورد و از آنجایی که شیخ مفید عالم برجسته و طراز اول شیعی است متن او مورد اعتماد بوده و در ادوار بعد نیز از آن استفاده شد. عضو هیات علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه گفت: همچنین بعدها شیخ طوسی و بزرگان دیگر به شکل جست و گریخته دست به نگارش مقتل زدند تا قرن هفتم و هشتم که شاید بتوان گفت این ایام یکی از بزنگاه‌های نگارش مقتل است چراکه «بهوف» نوشته سید بن طاووس، اثری متفاوت و جامع و فتح باب جدیدی در نگارش مقتل بود و تا به امروز مورد توجه است. در دوره‌های بعد اواخر قرن نهم و اوایل قرن دهم نیز برخی مقاتل وجود دارد که با

یک کارشناس علوم قرآنی گفت: قیامی که «امام سجاد (ع)» در مقابل یزید کردند از هزاران بار جنگ فیزیکی کاربردی‌تر بود نگاهی به زوایای سخنرانی «امام سجاد (ع)» در مجلس یزید نشان می‌دهد که خطبه‌ها تا چه حد توانسته چهره کرپه حکومت مستبد یزید را نشان دهد.

حجت‌الاسلام عبدالعلی گوهی در گفت‌وگو با میزان پیرامون سیره سیاسی «امام سجاد (ع)»، گفت: «امام سجاد (ع)» فردی بسیار شجاع بودند، ایشان پس از قیام عاشورا قیامی دیگر را در شام ایجاد کردند و با خطبه‌های کوبنده در مجلس یزید توانستند مردم را آگاه کنند اگرچه دشمن فکر می‌کرد که در صحنه کرپلا پیروز میدان شده، اما «امام سجاد (ع)» با رویکرد ارزنده خود توانستند تعیین کننده اصلی قیام عاشورا باشند ایشان دست افرادی چون یزید را که به خون نوه «پیامبر اکرم (ص)» آغشته شده بود بر همگان آشکار کردند.

وی پیرامون رویکرد «امام سجاد (ع)» در مجلس یزید اظهار کرد: قیامی که «امام سجاد (ع)» در مقابل یزید کردند از هزاران بار جنگ فیزیکی کاربردی‌تر بود، نگاهی به زوایای سخنرانی «امام سجاد (ع)» در مجلس یزید نشان می‌دهد که خطبه‌ها تا چه حد توانسته چهره کرپه حکومت مستبد یزید را نشان دهد.

جنگی فرهنگی: نبردی کاربردی

گوهی در همین راستا ادامه داد: «امام سجاد (ع)» توانستند یک جنگ فرهنگی را بنا کنند، قیام عاشورا جنگی بود که به ظاهر در ابتدا به نفع دشمن و یزید تمام شد، ولی «امام سجاد (ع)» با بصیرت خود توانستند ورق را بر برگردانده و پیروز میدان جنگ عاشورا را بر همگان روشن کنند، در حقیقت یزید جنگی نابرابر را راه‌اندازی کرد اما «امام سجاد (ع)» بودند که پایان واقعی قیام عاشورا را ترسیم کردند. این کارشناس علوم قرآنی به خطبه‌های «امام سجاد (ع)» اشاره و اظهار کرد: «امام سجاد (ع)» در خطبه‌های کوبنده خود ابتدا به ارزش وجودی «امام حسین (ع)» و «پیامبر اکرم (ص)» پرداختند سپس به تمام حضار در صحنه یادآوری کردند که «سیدالشهدا (ع)» نوه آخرین فرستاده خداوند متعال بودند و در ادامه به خطا و اشتباه بزرگ یزید در شهادت پسر «پیغمبر (ص)» اشاره کردند، بدین ترتیب بود که مجلس یزید یک بارچه گریستند، خطبه‌های حضرت «زینب کبری (س)» و «امام سجاد (ع)» به نحوی بر مجلس یزید تأثیر گذشت که حتی خود یزید نیز به گریه در آمد و سپس به انکار دستور خود مبنی بر شهادت «سیدالشهدا (ع)» پرداخت و پسر مرچانه یعنی ابن زیاد را به عنوان خطاکار و عامل شهادت «امام حسین (ع)» معرفی کرد.

عقب نشینی در خانه

وی پیرامون عقب نشینی دشمن در برابر «امام سجاد (ع)» ابراز کرد: «امام سجاد (ع)» سبب شدند تا دشمن در خانه خود عقب نشینی کند این شکستی سخت برای یزید و دشمنان اسلام بود در اینجا بود که «امام حسین (ع)» و قیام ایشان بر مردم آشکار شد و راه حق از باطل جدا کردید. گوهی به شهامت «امام سجاد (ع)» اشاره و تأکید کرد: شهامت «امام سجاد (ع)» بی‌بدیل بود با وجود اینکه ایشان تازه از دستر بیماری بر خواسته بودند، اما به خوبی توانستند از زمان و فرصت استفاده کنند و نکاتی سخت را به یزید و یزیدیان گوشزد کنند البته یزید در ابتدای برخورد با ایشان فکر می‌کرد که تمام پسران «امام حسین (ع)» به شهادت رسیدند، اما سخنرانی «امام سجاد (ع)» موجب شکست سنگین وی در خانه شد.

استفاده از فرصت‌ها

این کارشناس علوم قرآنی استفاده از فرصت را ارزشمندترین رویکرد «امام سجاد (ع)» دانست و افزود: «امام سجاد (ع)» توانستند به خوبی از فرصت ایجاد شده استفاده کنند، ایشان به همراه عمه بزرگوارشان حضرت «زینب کبری (س)» از فرصت پیش آمده به بهترین نحو استفاده کردند آنان باطن جریان قیام عاشورا به خوبی برای مردم رمزگشایی کردند در حقیقت آنان کرپلا را بار دیگر زنده کردند.

عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه با اشاره به سیر عاشوراپژوهشی و نقل واقعه کرپلا در تاریخ، به بررسی روند مقتل نویسی و اعتبار این مقاتل پرداخت.

به گزارش مهر، پس از واقعه جانگداز عاشورا در سال ۶۱ هجری اولین گزارش‌ها را همان شاهدان عینی واقعه یعنی خانواده امام حسین (علیه السلام) به ویژه زینب کبری (علیها السلام) و حضرت سجاد (علیه السلام) به تاریخ ارائه کردند. بعدها این گزارش‌ها به ویژه از دو روز پایانی وقوف در صحرای نبینوا مقتل خوانده شد. گزارش‌هایی بدون غلو، مستند به مشاهدات و مبتنی بر واقعیت و عقلانیت بدون آنکه احساسات و عواطف خارجی به آن افزوده شود به خودی خود مظلومیت، شهامت و حماسه و عرفان واقعه عاشورا را نشان می‌دهد.

پیش از بحث کرپلا، مقتل نویسی درباره دیگران نیز مصداق داشته است

حجت‌الاسلام قاسم خاتجانی عضو هیئت علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه با اشاره به سیر عاشوراپژوهشی و نقل واقعه کرپلا در تاریخ، به بررسی روند مقتل نویسی و اعتبار این مقاتل پرداخت. وی با اشاره به سیر مقتل نویسی از واقعه عاشورا در طول تاریخ اسلام، گفت: در ابتدای امر بحث مقتل به معنای نقل وقایع مربوط به حادثه و واقعه کرپلا، به شکل مکتوب نبوده است. در واقع ما باید پیش زمینه‌ای برای مقتل نگاری به عنوان مقتل شفاهی، نقل حوادث و وقایع کرپلا به شکل مکتوب وجود و وقایع و اتفاقات کرپلا را در نظر دلشته باشیم. عضو هیات علمی پژوهشگاه حوزه و دانشگاه ادامه داد: اساساً زمانی که واژه مقتل به زبان می‌آید، معنای اولیه‌ای که در ذهن افراد نقش می‌بندد مقتل سیدالشهدا (ع) است. در حالی که پیش از بحث کرپلا، مقتل نویسی درباره دیگران نیز مصداق دلشته است در واقع یک نوع گزارش حوادث مربوط به کشته شدن یا واقعه‌ای که منجر به کشته شدن و شهادت افراد دیگری شد در تاریخ وجود دارد که از آن با عنوان مقتل یاد می‌کنند. برای مثال قبل از بحث مقتل امام حسین (ع) و کرپلا، درباره امیرالمومنین (ع) مقتل امیرالمومنین (ع) را داریم، همچنین در مورد امام حسن مجتبی (ع) مقتل الحسن بن علی (ع) را داریم و حتی فراتر از آن درباره سایر چهره‌ها و افرادی نظیر حجر بن عدی مقتل حجر و در باره عثمان بن مقتل عثمان را داریم؛ بنابراین مقتل به عنوان یک اصطلاح و نوع نگارش، اختصاص به امام حسین (ع) ندارد هر چند بعدها در باره امام حسین (ع) غلبه پیدا کرد.

این پژوهشگر در بخش دیگری از مباحث خود با بیان اینکه نوشتن مقتل برای امام حسین (ع) مساله‌ای نبود که تنها از سوی شیعیان پیگیری شود، افزود: در روایت واقعه کرپلا نه تنها گزارش‌های متعددی از سوی اهل بیت (ع) و شیعیان ارایه شد بلکه این گزارش‌ها از همان روز عاشورا در سال ۶۱ از سوی برخی از نیروهای دشمن به منظور گزارش واقعه کرپلا برای فرماندهان و افراد حکومتی بالادست خود آغاز شد. بنابراین بخشی از آنچه که باقی ماند حاصل همین گزارش‌ها از سوی نیروهای لشکر ابن زیاد بود که از نزدیک شاهد ماجرا بودند.وی تصریح کرد: بخش دیگری از این روایات و روایان از اهل بیت (ع) بودند، امام سجاد (ع)، حضرت زینب (س) و حتی امام معبدیافر (ع) که در آن زمان چهار سال بیشتر نداشتند برخی وقایع را گزارش کرده‌اند.